

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi
Sacramenta Tempore pestis**

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

14. An etiam illis, qui existimantur mortui?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

dum Doctorum sententiam, ut morbus per se grauis sit, & lethalis, sed etiam ut status morbi talis sit, qui infirmum in graui periculo mortis constituat, & ita usus ecclesiae confirmat: ergo debet expectari aliquis status morbi, qui doceat infirmum existere in tali periculo.

R. Expectare illum statum non esse ita essentiale, vt si ille non expectetur, nullum futurum sit sacramentum, sed sufficit secundum communem, ut morbus iudicio Medicorum per se lethalis sit, & periculosus. Vnde plerique notant, & merito, peccari hac in parte à nonnullis, qui diffrent ministrare hoc sacramentum, donec infirmus sensu & cognitione careat, manifeste enim faciunt tum contra reuerentiam sacramento debitam, tum contra proximi salutem.

Q V A E S T I O X I V .

*An etiam illis, qui existimantur
mortui?*

Quæstionis explicatio.

P Este infecti, ut ante dixi, morbi violencia agitati, frequenter reperiunt in angu-

Dd 4 lis do-

lis domorum, in antris, sub scannis, instar mortuorum iacentes, ut merito pastores dubitent an sint mortui: Huius occasione quæritur, an huiusmodi sint inungendi?

Reffonsio.

IN huiusmodi dubio, si non potest veritas facile explorari, & timetur, ne dum medici & periti expectantur, æger forsan adhuc viuens statim moriatur, potest, imo debet pastor conferre hoc sacramentum sub conditione siue verbis expressa, siue mente cõcepta: (Si non est mortuus, &c.) Generale enim est, omnibus sacramentis, ut in dubiis casibus possint hoc modo ministrari, ut ante diximus.

Dices primo: Quid si dum incipit inungere, pastor deprehendit esse mortuum, vel iam mori?

R. Si mortuus est, & de eo pastori constat, nullo modo perget, quia iniuriam faceret sacramento; neque illa vñctio quicquam animæ prodesset: ut ex antedictis constat. Si incipit mori, & modicum saltem temporis adhuc illi superest, conabitur breuiter substantialia sola adhibendo se expedire, eo modo, quem infra describemus.

Dices

Dices secundo: Dionysius (*a*) Areopagitæ facit mentionem unctionis, quæ suo tempore fiebat, circa corpora fidelium etiam defunctorum.

R. Illam unctionem procul dubio non fuisse sacramentalem, de qua agimus, sed verius fuisse cæremoniam quandam, qua corpora fidelium ad sepulturam præparabantur ad imitationem, ut probabile est illius, quam circa corpus Christi Domini factam in (*b*) Euangeliis legimus.

*b Matth. 26
Marc. 14*

QVÆSTIO XV.

An etiam illis, qui volunt sibi ministrari in ecclesia, in sylua, in publica platea.

Quæstionis explicatio.

T' Angit obiter hanc quæstionem Ga- *c In 4. d. 23.*
briel (*c*) Biel, & post illum (*d*) Henri- *art. 3. dub. 2.*
ques, cuius occasio potest fuisse, quia tem- *d lib. 3. sum-*
pore pestis multi propter contagionem non *ma, c. II.*
audentes consistere in ædibus suis, confu-
giunt ad ecclesiæ, agros, sylvas, publicas
plateas, in quibus subinde peste corripi-
untur: queritur ergo, an iis debeat mini-
strari hoc sacramentum, etiam in locis pu-
blicis, si ita petant vel res exigat?

Dd 5 R. spm-